

Polska

Licencje, certyfikaty, świadectwa

2015-06-15 17:26:21

W Szwajcarii przez pojęcie „zezwolenie” rozumie się wszelkie pozwolenia, koncesje, kontyngenty, świadectwa zdolności, patenty, uznania, rejestracje, obowiązki meldowania itp. czynności.

Łącznie pozwoleniom podlegają 354 postępowania na szczeblu federalnym oraz 160 dalszych, wobec których właściwe są kantony.

Analiza przeprowadzona przez 34 urzędy centralne w latach 2005–2007 wykazała, że część z nich mogłoby być anulowana (45 ogólnoszwajcarskich i 17 w kantonach), ale konieczny jest konsensus różnych grup interesu, którego brakuje.

Proponowane przez szwajcarskie Ministerstwo Gospodarki przyjęcie obowiązującej w Unii Europejskiej zasady „Cassis-de-Dijon”, umożliwiającej w państwach tego ugrupowania swobodny obrót towarami mającymi świadectwo dopuszczenia albo homologacji w jednym kraju, wywołuje silny sprzeciw licznych grup interesu.

Największą liczbę zezwoleń wydają: Federalny Urząd Rolnictwa (53), Główny Urząd Cei (30), Federalny Urząd Zdrowia (23 + 13 Swissmedic – jego agenda), Federalny Urząd Weterynarii (30), Federalny Urząd Gospodarki (21), FU Lotnictwa Cywilnego (40), FU Transportu (31), FU Komunikacji (11), FU Ochrony Środowiska (10).

Szwajcaria ma szczególne przepisy regulujące ochronę różnych dziedzin, jak np.: zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, konsumentów, środowiska czy hałasu. Koncentrują się one na produkcie (jego właściwości, opakowanie, oznakowanie – np. bezpieczeństwo pożarowe materiału budowlanego), procedurze (produkcja, transport, składowanie – np. przepisy higieniczne przy przetwórstwie mleka), jak również na ocenie zgodności (sprawdzenia, inspekcje, certyfikacje) albo dopuszczenia produktów (np. dopuszczenie do sprzedaży leków).

Całość tego zagadnienia ujęta została w ponad 30 ustawach, ponad 160 rozporządzeniach oraz tzw. technicznych regulacjach w części kantonów.

Poruszanie się w gąszczu tych przepisów oraz wynikających z nich obowiązków uzyskiwania pozwoleń nie jest sprawą prostą, podobnie jak opis, który zawierałby ich wykaz, a także warunki stosowania.

Stopień regulacji szwajcarskiego rynku znacząco różni się w niektórych dziedzinach od unormowań w krajach unijnych. Dotyczy to zwłaszcza obszarów niebędących przedmiotem zharmonizowania w ramach umów z Unią Europejską. Należy mieć jednak nadzieję, że najbliższe lata zbliżą przepisy w tym zakresie do obowiązujących w naszym ugrupowaniu.

Rząd szwajcarski zaproponował takie dopasowanie unormowań prawnych, aby produkty, które odpowiadają zharmonizowanym normom UE (oraz te, które nie są w pełni zharmonizowane, ale odpowiadają narodowym

przepisom) mogły być sprzedawane także w Szwajcarii. Wyjątki od tej zasady miałyby być zdecydowanie dalej utrzymane (w szczególności lekarstwa oraz produkty zmodyfikowane genetycznie).

Podobnie jak w krajach UE, ograniczenia miałyby dotyczyć produktów, wobec których nie istnieją zharmonizowane reguły. Przy takich założeniach pojawiają się pytania i problemy.

Podnoszą się głosy, że jeżeli zagraniczne wyroby będą dopuszczone do wolnej sprzedaży na terenie Szwajcarii, a wobec krajowych będą obowiązywać bardziej restrykcyjne normy, to oznaczać to będzie dyskryminację miejscowych producentów. Jej skutkiem byłoby zwiększenie tempa przenoszenia produkcji do innych krajów.

Dla uniknięcia tego rodzaju sytuacji rząd szwajcarski rozważa produkcję według przepisów unijnych.

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego